

sine ullo discrimine, & sine rectæ rationis usu instar furentis bestię, quasi clausis oculis in quævis pericula ruit; non attendens illud tritū: Quicquid agis, prudenter agas, & respice finem. Quòd autem audaces fortuna juvare dicitur, admodum est contingens, nisi forsan per audaces in illo loco velimus intelligere fortes & magnanimos. Audax igitur omnis temerarius est. Pugnavit Ajax, sed furore impulsus; pugnavit Catilina, sed ex ambitione. Ut autē non pœna, sed causa facit martyrem; ita non pugna, sed causa facit fortem. Goliathus audax erat, non fortis, quum ad monomachiam provocaret Israëlitas. Ideoque temeritatis pœnam luit, & contigit illi juxta versiculos:

Parva necat morsu spatiosum viperæ taurum,

A cane non magno sepe tenetur aper.

Et scitè est dictum: Eriam scarabæo sua vis est adversus aquilam. Ad hoc vitium pertinent ii, qui suscipiunt bella non necessaria, ut Josias, aliàs rex pius, audax erat, quum Nechoni regi Ægypti adversus regem Assyriorum expeditionem ducenti sese opponeret, 2. Reg. 23. v. 29. & 2. Chron. cap. 35. v. 20. Audacissimus erat Absolon insurgens contra patrem Davidem, 2. Sam. 15. Pericles, ut est apud Thucyd. lib. 1. ex odio Megarensiū Athenienses ad bellum Peloponnesiacum instigabat. Temerarius erat Xerxes rex Persarum, sine causa exercitum ingentem ducens contra Græcos; & Cræsus arma suscipiens contra Cyrum, Cyrus contra Tomyrin. Quapropter Xerxes vix in cymba evasit, qui dicebatur terror mundi. Cræsus amisâ regiâ majestate fit consiliarius Cyri. Cyrus capite truncatur à Tomyri reginâ Scytharum, seu Massagetarum, quæ abscissum Cyri caput conjecit in saccum sanguine plenum, additis his verbis: Satiare sanguine qui sanguinem sitivisti. Si Cyrus paruisset Cræso, expeditionem illam in Scythiam disuadenti, eò quòd sua πάθημα ipsi esse debeant μαθήματα, forsan in malum illud non incidisset. Nec enim frustra dictum est à Pindaro: Ἐὰ πόλεμον χωεῖς Θεῶν, id est, Mitte bellum sine Deo. Audaciæ vitio etiam tenentur, qui Græcis dicuntur ρίψοκίνδωοι

Bella Non
Necessaria.